

ת"פ 15338/09 - מדינת ישראל נגד מוהנד מטריה

ת"פ 15338-09-18
תאריך: ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

המאשימה

בעвин: מדינת ישראל

נ ג ד

הנאשם

מוֹהָנְדָ מַטְרִיָּה (עֵצֵיר)

בוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ראותה קאסם

הנאשם וב"כ עו"ד מוסטפא יחיא

מתרגמן בית המשפט محمد טחאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום המיחס לו שוד, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

לא נמצא טעם לפרט את כל שצווין בכתב האישום, ועם זאת, ניתן ליתן ביטוי בתמצית הדברים. בليل 18.8.18 הגיעו הנאשם עם שני אחרים (שכלפיהם בהuder זהה ודאו לא הוגש כתב אישום), וכשכולם רעלוי פנים, חבושים בכובעים ולבושים מעילים למכולה במחנה הפליטים שועפט. זאת, כשהנאשם והאחרים מצויים בכל הנחזה להיות אקדמי, סכין ותיק גדול. במכולה שהה עובד שהוגדר בכתב האישום כמתلون. יחד עם עמיתיו וכשהיו כל הנ"ל מבצעים בצוותא, נכנסו הנאשם למכולת, וכלשונו כתב האישום, שעטו אלה לעבר הקופה ולעバー העובד. אחד האחרים משך את המתلون למרכז החנות, נאבק עימיו והפלו ארצתה. במקביל ניגשו הנאשם ומעורב אחר לקופה, והחלו לרוקנה. במהלך האירוע עמד הנאשם בתוך החנות בסמוך לדלת צפה לעבר הרחוב. עם סיום ריקון הקופה ולאחר שלקחו השודדים סיגריות, פנו הנאשם והאחרים להימלט מהמקום. בדרך החוצה אף בעטו האחרים בראשו של העובד ששחה במקום, וכתוצאה לכך נחבל אותו עובד, מתлонן ונזקק לטיפול רפואי. בעקבות האירוע לקחו השודדים, הנאשם והאחרים, מזמן בסך של 3,250 ₪ וסיגריות בשווי של 2,500 ₪. לבסוף חילקו השודדים את השילול ביניהם.

3. גם שטעה המאשימה למתחם ענישה אותו ביקשה לקבוע על הטווח שבין שלוש שנים לבין חמיש שנים מאסר, נתברר בסופו של יום לבית המשפט, שעל הפרק הסכמה מצד התביעה להגביל את דרישתה העונשית לשלווש שנים מאסר. על פי החלטת שפרנובייך (ע"פ 2524/15 **שפרנובייך נ' מדינת ישראל**) על הפרק, אפוא, ל谋שה, הסכמה בדבר תקורת העונש ובנסיבות אלה, לא נדרש בית המשפט לדין במתחם הענישה. יצא לפיכך מנקודת מוצאת שדרישת המאשימה הינה לשלווש שנים מאסר הוא הרף שנקבע ע"י הצדדים בהסכם כרף הענישה העליון.

4. במקד טענות ההגנה, העובדה שעל הפרק נאשם שאין לחובתו עבר פלילי כלשהו. יתר על כן, הודה שקיבל הוא את האחריות למשעו, דבר הנלמד, מדרך העולם, גם מהודאות בפני בית המשפט. במקביל ובנוספ, נטען לגילו של הנאשם - בגין צער לכל דבר ועניין, שבמועד בו בוצעה העבירה עדין לא היה בן 19. במאמר מוסגר אצ"ן, שער אני להסתיגיות מסוימות הצלולות בתסוקיר שהוגש בעניינו ביחס לקבלת האחריות על ידו, ואולם, כענין שבמדייניות, משעה שהודה הנאשם בפני בית המשפט, בוודאי, בהיותו מיוצג, נכוון וראוי לראותו כמו שקיבל את האחריות למשעו. אף בדבריו האחוריים בבית המשפט למדתי שכך הם פניו הדברים.

5. על שולחן בית המשפט תסוקיר שנערך ע"י שירות המבחן. במצבה המחוקק אמנוע מפירות האמור בתסוקיר ואסתפק בכך שאצ"ן, שיש בדברים כדי ללמד את בית המשפט על נסיבות חיים מורכבות ועל קשיים במישור האישותי, גם אוטם אמנוע מלפרט. על יסוד כל האמור, הגיע שירות המבחן לכל מסקנה, שיתקשה הוא לבוא בהמלצת ממשית בעניינו של הנאשם. עם זאת, ניתן ביטוי להערכת קצין המבחן שנכוון ליחס משקל לגילו הצער של הנאשם, להעדר עבר פלילי ועוד צוין שהתרשם קצין המבחן מאופיו של הנאשם כ'ינגרא'!. התסוקיר אף משקף חשש שתקופת מאסר ממשית תגרום לניצולו ותעניק את החשש להtagבותות דפוסים עבריניים.

6. בבית המשפט התייצב כעד, בעל המכולת. עד זה הוגדר, אומנם, ע"י הסגנון הנכבד, כמתلون, וביקש הוא ללמד לדבריו על כך שבין משפחתו לבין משפחת הנאשם, ישרו ההדרים. עם זאת, היה עדות זאת כדי להותר בבית המשפט רושם נוגה משהו. צדק ב"כ המאשימה עת ביקש לבחון עד כמה באמת נכוון לראות בעל המכולת, בהינתן שכך, עד הגנה אמין, אפילו במישור העונש. מחקירתו של בעל המכולת לדמו, שאם בכלל, הרי שניתן לראותו כדי שפוצה אישית ע"י משפחתו של הנאשם, אך מעבר לכך, לא ידע אף לומר את

שמו של אותו עובד שהוא זה שהוגדר ע"י המאשימה בכתב האישום, בצדκ, כמתلون. היה זה העובד שאוים ונפגע, וגם אם במשור הרכושי, אולי, יכול בית המשפט לראות בבעל המכולת כנפגע נוספת או מתلون, עדין על הפרק אותו עובד שאוים והותקף, ולא ניתן לראות בעדות אופי מעט תמורה זו קרלוונתית לגביו.

. 7. הדין המסכם.

א. על כןם כל דברי ב"כ המאשימה, שעל הפרק עבירה חמורה, ושוד מיכולת בשעות הלילה מחיב ענישה הולמת, מרתיעה ומשית, בפרט כשמתבצע הדבר בצוותא עם אחרים, באמצעות סיכון וכלי הנחזה להיות אקדה, ובפרט, כשמי שהיה ביכולת באותו עת, אותו עובד, אף הופך לקורבנם של האחרים שבעתו בו [ראה ע"פ 16/1698 **יוהנס דמלאו נ' מדינת ישראל; ע"פ 5368/14 ציון אברהם נ' מדינת ישראל**]. בהסתמכת הצדדים, אף צפה בית המשפט גם בתיעוד חזותי קצר של השוד (ממצלמה שהייתה מותקנת במכולת).

ב. עם זאת, ראוי ליחס משקל מצטבר לטענות ההגנה השונות. ראשית, כענין שבמדיניות ראוי ליחס משקל של ממש להודאת נאשם, ומה גם שעל הפרק הודהה שנתקבלה בשלבים המוקדמים של החקירה והמשפט. כאמור, על הפרק, נאשם שהוא, התחרט וקיבל את האחריות למשעיו. בכךודה זו אף אוסיף משלו, בין היתר על רקע דבריו המפורטים של קצין המבחן, שנונתת הדעת שייתכן ונאשם זה גורר אחר שני עמיתו; שנית, י הציין גילו של הנאשם - בגין צער, היוו נאשם בגין המצדיק התחשבות. וכל זאת, בפרט ובפרט, כאשר הפרק נאשם שאין לחובתו עבר פלילי קודם מכל סוג שהוא. כאמור, מבין שירות המבחן שמאסר בפועל, אין מנוס, אך סביר קצין המבחן, שככל הקשור לתקופת המאסר, שכן תוטל על הנאשם, ראוי לבית המשפט להימנע ממיצוי הדין עימנו.

ג. תקופת המעצר של הנאשם תנוכה מתקופת המאסר שתיגזר, כמקובל. בתוך כך הובא לידייעתי, שבתקופה מסוימת היה הנאשם במעצר תחת פיקוח אלקטרוני שהופר. באשר לאושם הנאשם במשור זה, אמן עמדראות בהפרת מעצר הבית המFOX כשייקול לחובתו, עם זאת, בנסיבות אלה, אמן מלשיקול התחשבות בתקופת מעצר הבית. היוו, כי בניגוד להליכים אחרים בהם נכוון בית המשפט לניכוי מסוים מתקופת המאסר בגין מעצר הבית

בפיקוח אלקטרוני, לא יעשה כן במקרה זה. תקופת המעצר עצמה, מתחילה לשני שלבים, קודם הפקוד האלקטרוני (ימים 30.8.18 - 25.10.18; ובמשך הכל 57 ימים) ולאחריו, משברח הנאשם ונעצר ביום 5.1.19. תקופות אלו אכן ינוכו מתקופת המאסר.

ד. לשאלת הפיצוי למתלון. בעל המכולת, אומנם, וויתר לחלווטין על כל בקשה במישור זה, לאחר שטען שפוצה. ברם, בכתב האישום, היה זה העובד שלו, שהוגדר כמתלון. עובד זה לא פוצה בדבר, ואשוב ואזכיר כי בעל המכולת, משומם מה, אף לא ידע לזכור את זהותו ואת שמו. אלה נסיבות בהן מי שנקלע לסתנה הפיזית והאישית, מי שחווה את השוד וממי שחווה את הסיכון המאיימת לפניו, זכאי לפיצוי. גזר הדין יישקף זאת.

.8

סוף דבר גוזר אני כදלקמן:

א. מאסר לתקופה של 18 חודשים. המאסר יחשב מיום 5.1.19, אך בגיןו תקופת מעצרו הראשונה, 57 ימים.

ב. כמו כן, ירצה הנאשם עשרה חודשים מאסר, אם יעבור בשנתיים שלאחר שחררו, עבירה נוספת על סעיף ג' לפרק י"א של חוק העונשין.

ג. הנאשם אף ישלם פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלון, כהגדרתו בסעיף 3 לכתב האישום ואשר פרטיו יועברו למזכירות באחריות המאשימה. זאת, ב- 10 תשלוםים מיום 1.7.19.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, במעמד הצדדים.